

Poštnina plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike

Oktober 1935

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. šte. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša . . . Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—.

Prosim rožniš vencev.

»Ako ne boste užaljeni, ko ste že itak tako dobrohotni, bi Vas prosil, da nam pošljete dobrih in trdnih rožnih venčkov in nekaj škapulirskih svetinjc. Zdaj bo kmalu zima, torej tisti letni čas, ko dobri katoličani, žene, hčere in otroci, radi za misijone šivajo in krpajo. Koliko ljudi sem že osrečil, ko sem jim dal stvari, ki mi jih je tako velikodušno poslala Družba sv. Petra Klaverja.«

P. Tomaž, afriški misijonar.

Pripomba uredništva: Rožne vence in svetinje hvaležno sprejema ter jih pošilja najrevnejšim misijonarjem v Afriko: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Za uboge misijone: N. N. Šmartno pri Kranju 100 din za botrinski dar zamorčku na ime »Janez Krstnik«. — J. Petinger za afriške misijone 50 din, nabrano na gostiji Jožefa Kure in Jožefe Petinger. — Damska zbirka »Jožefišče« 40 din. — R. R. Store, 30 din za najpotrebnejše misijonske namene, mesto cvetja na grob nepozabnemu prevzvišenemu gospodu nadškofu dr. Jegliču. — N. N. Videm 25 din za katekizem zamorčku. — N. N. Brezje, za najpotrebnejše misijone.

Misijonski poklic.

Družba sv. Petra Klaverja sprejema v verski zavod »Pomožnih misijonark za Afriko« gospodične z višjo šolsko izobrazbo in znanjem več jezikov; pa tudi pridne mladenke z navadno šolo se sprejmejo. Zahteva se trdno zdravje, ljubezen do misijonov in poklic za redovno življenje. Starost 16—24 let.

Prošnjo za sprejem je treba poslati vrhovni voditeljici Družbe. Za natančnejša pojasnila o tem se obrnite na Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

St

Služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska, ustanoviteljica
Družbe sv. Petra Klaverja.

O Bog, pomnoži nam vero!

Preden božjega služabnika prištejejo med svetnike, se mora izkazati veličina njegovih čednosti, ali kakor se reče: heroična stopnja čednostnega udejstvovanja. Cerkevna oblast zasliši mnogo prič, ki morajo pod prisego izpovedati, kar vedo dobrega ali tudi slabega v oziru čednosti dotičnega, ki ga imajo proglasiti za svetnika.

Tudi v postopku čednostnega življenja božje služabnice Marije Terezije Ledóchowske so preizkušali božje čednosti: vero, upanje in ljubezen naše ustanoviteljice in v tem oziru zaslišali mnogo misijonarjev.

In kaj se je našlo? To, da delo hvali mojstra! Marija Terezija Ledóchowska je ustanovila delo, ki je posvečeno neposredno misijonu v Afriki, posredno pa prav ta ustanova krepi in pogloblja vero v domovini.

Vemo pa, da so prišle nad katoličane po raznih deželah velike preizkušnje. Da si ohranijo zaklad sv. vere morajo marsikaj žrtvovati: čast, premoženje, celó življenje. Zato je pa treba, da je nekdo tu, ki moli za vse tako preizkušene in jim izprosi od Boga véliko vero, ki gore prestavlja, zato da ob času preizkušnje ne odpadejo, ampak svojo vero pogumno priznajo in ohranijo.

O Bog, na priprošnje svoje služabnice Marije Terezije Ledóchowske nam vsem pomnoži našo vero!

St. K.

Otroci božji bi radi bill.

Poroča škof Lacoursière, apost. vikar v Ruwenzori.

Po zgledu božjega Zveličarja moramo tudi mi posebno skrbeti za otroke. Tisoče bi jih radi sprejeli, a jih žal ne moremo. Vse te bi lepo pripravili na sv. krst. Vendar kar je sploh mogoče, to naši misijonarji store; skoraj bi rekel, da tudi to, kar je nemogoče.

»Prevzvišeni, obtožujem se, da sem napravil neumnost,« tako mi je nedavno rekel misijonski predstojnik v Mbarara.

»Kaj je bilo takega?«

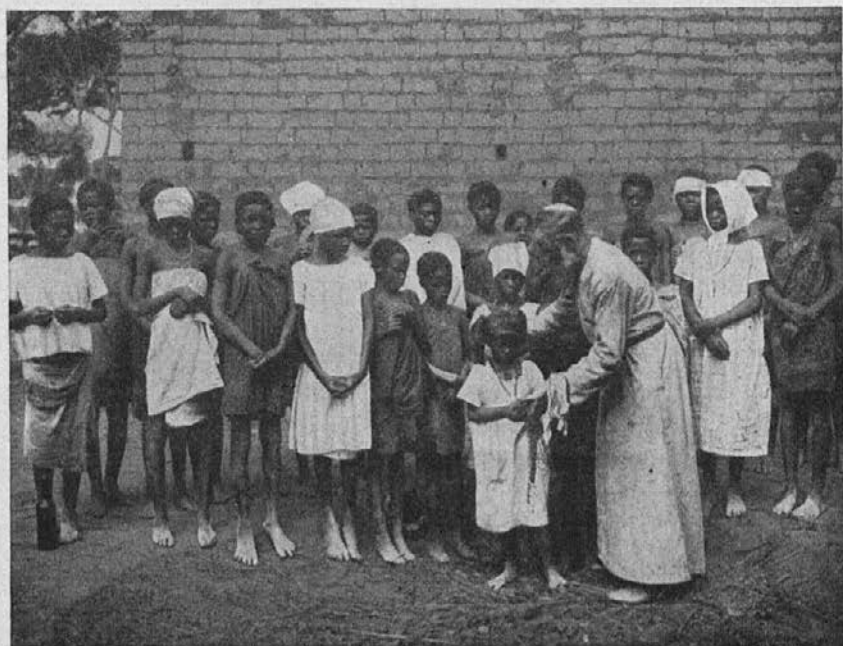
»Moral bi bil vzeti 100 otrok, kvečjemu 120 v nauk za sv. krst, pa sem jih sprejel 150. Nisem se mogel ustavljati tem otrokom, ki so tako lepo prosili, naj jih sprejemem, zato da bodo otroci božji. Naj sem ugovarjal, kolikor

sem hotel, na vse so imeli samo en odgovor, ki dokazuje ne le njih dobro voljo, ampak tudi pogum: »Saj ne bomo nič jedli. Dosti je, da imamo le malo kruha vsak dan.«

»Kje boste pa spali? Samo 120 postelj imamo.«

»Nič skrbi: malo slame se vrže na tla — več nam ni treba.«

»In obleka?«

Misijonar deli rožne vence in svetinjice med prvoobhajance.

»Pater, poglej tole ovčjo kožo: že dve leti jo nosim, 6 mesecev bo še dobra.«

Po tolikih prošnjah sem se vdal in jih zapisal 150. Vsi znajo katekizem in molitvice in prav gladko bero.«

Pater je še pristavil: »Mnogo sem jih moral odsloviti, pa ni bilo drugače.«

»To je lepo,« sem ga pohvalil, »a kako boste prebredli težave?«

»Na Vas se zanašam, prevzvišeni.«

»Toda,« sem odgovoril, »jaz imam pod seboj ves vikariat, to se pravi: 12 misijonov. In predstojniki teh misijonov bodo tudi storili po Vašem zgledu...«

Ali sem hotel misijonarja okregati? Grajati njegovo vneto? Ali sem mogel biti nezadovoljen spričo toliko ljubezni?

Pa tudi naše dobre sestre so izredno pridne in požrtvovalne, ko morajo voditi vso zadevo in skrbeti za red in snago. S kakšnim veseljem gredo na delo! Vsa čast njim in patrom. Toda prej ali slej se bodo obrnili name za pomoč. Kaj naj storim tedaj?

Često se piše o trudu in težavah misijonarja, ki si je daleč od domovine in svojih dragih v poganskih deželah izbral svoj delokrog. Pa ves njegov trud ni nič v primeri z žalostjo, ko zaradi pomanjkanja sredstev ne more izvesti vsega, kar bi rad. Ker tu gre za blagor duš, za blagor nedolžnih otroških duš, ki bi se tako rade odprle verski resnici.

Pa boste rekli: »Ali pa se ti otroci res zavedajo važnosti tega, kar bi jim radi dali?« Na to Vam odgovorim: Pridite, da boste navzočni pri kaki skušnji za sv. krst. Tam boste videli, kako jokajo in prosijo manj nadarjeni ali nekoliko lahkomišljeni, naj bi bili vendarle pripuščeni k sv. krstu. Takole govorijo: »Pater, ti me hočeš pustiti še nadalje v krempljih satana! Tega ne prenesem. Ali naj še cel mesec čakam na sv. krst? Ne morem! Moji tovariši bodo božji otroci, jaz pa bom satanov otrok... Vidim, da me ne ljubiš, pater.« In ako se jim naposled vdam — o, kako veselo hite v kapelo, da se Mariji zahvalijo. Prav tako vneto kažejo sedaj v hvaležnosti, kakor so jo poprej v prošnji.

Naposled pride željno pričakovani dan, ko postanejo otroci božji, in potem prvo sv. obhajilo! Njih lepo obnašanje in zbranost so dokaz, da zamorčki, ki so do včeraj bili še pogančki, prav dobro vedo ceniti milost, ki jim jo je Bog naklonil.

Samostan sv. Terezije v Nigeriji.

Piše sestra Agata.

Vem, kako so bili Vaši ustanoviteljci ubogi zamorci pri srcu; zato se obračam na Vašo družbo za pomoč sestram domačinkam v Nigeriji.

V malem samostanu sv. Terezije je noviciat za sestre domačinke v Jebu-Ode (Nigerija). Samostan je bil ustanovljen 9. aprila. To je ravno obletni dan, kar je Mala Cvetka bila vstopila v karmeličanski red. K posvečenju

so bili prišli škof O'Rourke in več duhovnikov. To je slovesnost zelo povzdignilo in bilo obenem lepo priporočilo za samostan.

Gotovo se je Mala Cvetka v nebesih veselila, ko je videla malo krdelce domačih sester, ki so se ji priporočale v varstvo, hoteč iti skozi življenje po tistem »malem« potu, ki je v očeh sveta nizek in preziran.

Novicijat zamorskih sester v misijonu Sv. Petra.

Hiša navadnega zamorskega posestnika se je prezidala v samostan. Več ni bilo mogoče. Toda pod varstvom Male Cvetke delo prav dobro napreduje. Najprej smo ustanovile šolo za deklice, ki smo jih poučevale v mali sobi samostana. Pa je hitro raslo število gojenk, tako da je bilo treba zidati novo šolo. To je hišica iz prsti, pokrita s pločevino. Ko je prišel prvi dež, jo je razmočilo in je razpadla.

Potem smo postavili neke vrste sirotišnico za zapuščene sirote. Ti otroci imajo sedaj svoj dom in preskrbo

od sester domačink, ki jih je evropska sestra naučila tega posla. Zato je pa ta misijonska sestra tudi bila deležna blagoslova in pohvale sv. očeta samega.

Sestre obiskujejo tudi bolnike na domih. Mnogo takih bolnikov so že rešile dušno in telesno. Žal, da je tudi sirotišnica v zelo slabem stanju. Napravili smo že načrt za nov samostan, ki bi bil bolj vreden nebeške svoje zavetnice; toda že samo zemljišče bi mnogo stalo. Zato se v stiski obračam na vse častilce sv. Male Terezike, zlasti pa na afriško mater Marijo Terezijo Ledóchowsko, da bi nam pomagali do potrebne vsote, da bi mogli vsaj 29. aprila 1938, ki bo obletni rojstni dan božje služabnice, začeti zidati.

Trdno sem prepričana, da moja prošnja ne bo zastoj in da nam boste gotovo pomagali; saj vem, da bi tudi grofica Marija Terezija vse naredila, kar bi le mogla, ako bi še živela. Ta samostan bo potem kakor nekak njen spomenik v temni Afriki. Seveda vas čaka obilno plačilo pri Bogu, ker ste tako vneti za širjenje božjega kraljestva v Afriki, kakor smo tudi mi. Vsi kristjani smo skupaj mogočna vojska. Nekatero nas je Bog poklical v duhovne bojne vrste v Afriko; dosegle bomo zmago, ako nas podpirajo naši somišljeniki in misijonski prijatelji v domovini.

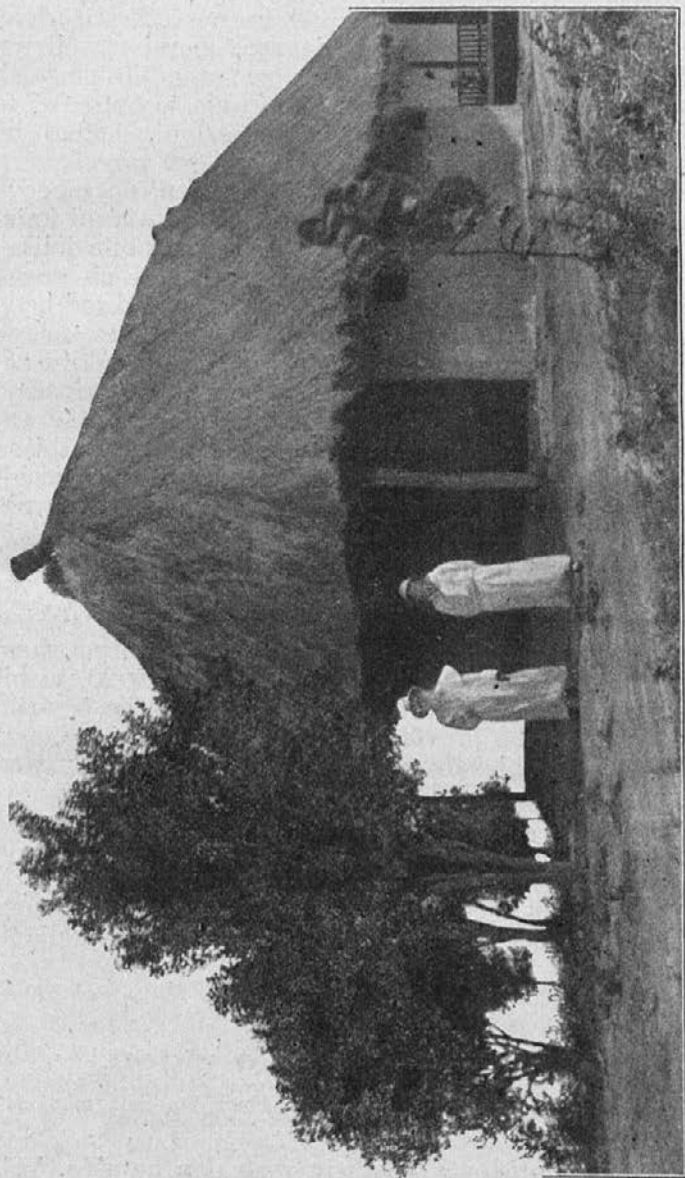
Skrbi zamorskega duhovnika.

Poroča preč. Tomaž Moulero, župnik v Save, prvi duhovnik domačin v Dahomeju.

Zdaj sem vendarle dovršil kapelo Kristusa Kralja. To je bilo dolgo in težavno delo. Temelji so iz kamna, zidovje iz žgane opeke, ki je na soncu posušena; streha je iz pločevine, oltar je zidan. Na zadnjo stran kora je neki domačin naslikal Kristusa kot kralja sredi dveh angelov.

Kapelo smo posvetili 20. oktobra 1935. Tedaj smo imeli slovesno službo božjo z leviti. Od vseh strani je prišlo ljudstva, da se je kar trlo. Imeli smo namen, da tudi mnogo poganov navdušimo za našo stvar. Že ko smo kapelo zidali, smo računali na to, da se jih bo mnogo izpreobrnilo; zato smo napravili kapelo 25 m dolgo in 8 m široko.

Moji farani prav dobro vedo, da se imamo za kapelo zahvaliti v prvi vrsti cenjenim bralcem »Odmeva«, zato pa vsak dan molijo za one, ki navzlic krizi še vedno toliko

Sirotna misijonska cerkvica v Afriki. Misijon Pugu.

žrtvujejo, da je bilo mogoče postaviti hišo božjo, ki bo v kras okolici in v čast katoliški veri daleč naokrog.

V tem, ko smo se pripravljali na posvetitev cerkve, mi je grenila veselje potreba, da sem moral zaradi pomanjkanja denarja več katehistov na zunanjih postajah odpustiti in dotične šole zapreti. Kako me to boli! Saj to pomeni, da bo moj trud šestih let zastonj. Koliko bo ostalo poganov, ki ne bodo prišli do luči sv. vere.

Katehist nam je v Afriki tako potreben, da njegova izguba pomeni splošen razdor. Ko bi bili odpuščeni katehisti le eno vas versko vodili, bi škoda še ne bila tolika; toda zaradi pomanjkanja denarja sem porabil po enega katehista za dve, tri, tudi za štiri vasi. In povsod tod bodo sedaj ljudje brez verskega pouka.

Zato pa mi ne kaže drugega, ko da se še enkrat zatečem za pomoč k tistim blagim osebam, ki doprinašajo žrtve navzlic slabim časom. Prosim, pomagajte mi še enkrat, kot ste mi pomagali pri zidanju kapele. Zdelo bi se mi, da nisem storil svoje dolžnosti napram božji Previdnosti in svojim dobrotnikom, ako bi jim ne potožil svoje zadrege.

Oprostite mi, bralci »Odmeva iz Afrike«, ko vas prosim, da prevzamete vzdržnino za nekatere katehiste, ki jih je itak mnogo premalo za okolico, ki se razteza 400 km naokrog. Imam 20 katehistov, a plačevati jih morem samo 9. Ako bi imel zagotovljeno vzdržnino za vseh 20, bi bil naenkrat iz zadrege: Ako tega ne dosežem, se bo šopirilo malikovalstvo in bo prevladala herezija in izlam.

Žalosten in objokan, a vendar z iskrico upanja v srečnem kličem na pomoč: »Usmilite se vsaj vi mojih kristjanov, katehumenov in poganov!«

Letna vzdržnina za enega zamorskega katehista znaša 1200 din. Kdor ne zmore cele vsote naenkrat, lahko prispeva v mesečnih obrokih. Vsak najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ulica 1.

Zamorčki pomagajo zidati.

Piše s. Frančiška Terezija, oblatinja sv. Frančiška Sal., misijon Matjeskloof.

Število zamorčkov v misijonu vsak dan narašča. Vsi, od najmanjšega do največjega, so pridni. Ko bi le več prostora imeli. Nad 200 otrok bi lahko sprejeli in jih lepo

vzgojili. Tako pa letajo po vasi kot mali divjački, včasih brez vsake obleke. Starši so ubogi in bi nam svoje malčke radi izročili. Pa kje vzeti obleko, hrano in potrebni denar za šolske reči. Niti pare nam starši ne morejo dati.

Zadnji čas nas je vzdrževanje šole mnogo stalo. Vlada zahteva, da morajo otroci imeti v šoli vse potrebno. Pred kratkim nas je obiskal šolski nadzornik. Izjavil je, da je vse v najlepšem redu.

Da prehranimo to pridno mladež, je treba dokaj hrane, vse pa moramo kupiti. Nimamo zemlje, da bi vsejali, pa tudi dežja ni, da bi rastlo. Velika vročina je in letos se je spet bati suše in lakote. Res lahko rečemo, da tukaj samo za uboge živimo in delamo. Pa vse to nam bogato poplača veselje, ko vidimo, kako so potem ti otroci pridni in goreči kritjani, ko dorastejo.

Misijonar dozidava šolo, ker je sedanja premajhna. Mali zamorčki mu pri zidanju pridno pomagajo, vsak po svojih močeh. Ob prostem času mu prinese vsak en kamen in po šoli še enega. Tako da ima misijonar vsak dan tisto, kar rabi. Vodo in pesek mu donajajo starejši šolski dečki. Že skozi dve leti je to njihovo vsakdanje opravilo po šoli. Pri vsem tem pa so zdravi in pridni.

Povejte blagim dobrotnikom, da rode njihovi darovi krasne sadove.

Neizmerno dobrega.

Vesela sporočila nam pošilja P. De Duc, iz Kongregacije Sv. Duha v Brazzaville:

Prejeli smo katekizem v narečju Tegue. Dospel je nepoškodovan. Bog Vam povrni, da ste nam naklonili to novo pomoč pri našem apostolatu. Prepričan sem, da bo ta katekizem naredil neizmerno dobrega. Po njem bo mnogo duš spoznalo Boga in se utrdilo v sv. veri. V misijonu Leketi, kamor smo katekizem namenili, je 5000 kristjanov in 2000 katehumenov. Pogani teh krajev hrepenijo po resnici. Kmalu bomo mogli precej daleč od glavnega misijona ustanoviti nov misijon; velika množica ga željno pričakuje in je upati, da bodo stari in mladi pristopili v sv. vero. Ko je pater nedavno tam potoval, je mnogo ljudi krstil. Zdaj ko bomo imeli katekizem, bo šlo še hitreje.

Vsak začetek je težak.

Tako je pač povsod. Tako je bilo tudi v novoustanovljenem misijonu Houms ob reki Oranje. Zdaj pa je že bolje. P. Janez Z e t t l, oblat sv. Frančiška Saleškega piše ves vesel in hvaležen.

Prav pristrčno se Vam zahvaljujem za lepo darilo. Zdaj bom že mogel zopet kaj novega vpeljati v svojem misijonu. Štiri leta so se mučile sestre, da so kaj nanosile skupaj za kuhinjo, zlasti vodo. Res, da imamo še premalo denarja, da bi si mogli hitro opomoči; vendar upam, da bom mogel sestram njih delo vsaj olajšati. Smo že začeli poglobljati vodnjak in postavljati mlin na veter. Napravili bomo tudi mal vrt za kuhinjske potrebe. Zato še enkrat: lepa hvala, molili bomo za Vas.

Zdaj imamo nad 120 katoličanov. Pred nekaj meseci smo vpeljali tudi zunanjo postajo, kjer že 12 katehumenov hodi k pouku, vseh katoličanov je pa 20. Poveril sem delo nekemu katehistu, ker sam morem le dvakrat na mesec tja, ker je daleč.

Seveda bi potreboval avto, toda o tem še sedaj ne morem govoriti: je drugih važnejših potreb dovolj. Po tolikih skrbeh in stroških mi je sedaj moj misijon res v veliko veselje. Resno mislim na to, da bo treba zidati kapelo, da bo imel Gospod Jezus kje stanovati in ga bomo mogli vsak čas obiskati. Zdaj nam služi revna šolska soba za kapelico. Pa že to je bolje, kot je bilo poprej, ko niti tega ni bilo. Ko bi železnica ne bila tako daleč, bi mi lahko z manjšimi stroški zidali. Imamo star tovorni avto, ki pa ga je treba vedno popravljati in nam pogosto službo odpove. Služi mi tudi za misijonarjenje, dokler bo pač šlo.

To leto smo imeli 20 mm dežja. To zadostuje, da se nam ni treba s strahom ozirati v bodočnost. Naše delo ob Oranje polagoma napreduje. Pridelali smo 20 vreč koruze; ki nam bo zelo prav prišla. Saj imamo toliko otrok in ubožcev, ki prosijo hrane.

Prav veseli smo in pogumni. Ako pa se še Klaverjeva družba včasih zgleda s kako pošiljatvijo, potem nam vstane še bolj pogum za nadaljevanje započetega dela v tej naši puščavi.

Stara mamica pripravlja vnuka na prvo sveto obhajilo.

Za matere in otroke.

Poroča sestra Ponsonnet, usmiljenka v Vangaindrano (Madagaskar).

Vangaindrano, kjer že eno leto delujem, je lep in vnet misijon. Sestre so se naselile tu l. 1927. Sezidale so dve veliki šoli in še eno delavnico. Ti prostori so kar prenapolnjeni; ker v okolici je mnogo vasi, otroci pa radi prihajajo v šolo. Prav malih pa ne moremo sprejemati, ker niso navajeni na red in mir in zato motijo pouk. Vendar jih je genljivo gledati, kako se marljivo učijo delati križ in izgovarjati molitvice in peti.

Vaši Družbi sv. Petra Klaverja se imam zahvaliti, da sem mogla poprej v Vohopeno ustanoviti otroški vrtec. S tem se je mnogo dobrega storilo po družinah, odkoder so zahajali otroci v otroški vrtec. Starši so bili večinoma še pogani. Ko je nekoč tak otrok videl, da njegov oče pred jedjo ne moli, ga je opomnil, da naj napravi vsaj križ. Tako naši otroci doma kar apostolsko delujejo.

Rada bi tudi tu ustanovila otroški vrtec, a je kriza in si skoro ne upam, ker bi stal najmanj 5—6000 franc. frankov. Mislim pa, da vršim božjo voljo in da delam za božjo čast, ko pripravljam vse potrebno za to. Zanašam se na dobrotnike, da mi bodo velikodušno pomagali; saj bodo s tem delali v smislu Jezusovih besed: »Pustite male k meni«.

Ena naših sester je prevzela zlasti skrb za matere. Od novega leta do maja je preskrbela 291 malim otrokom sv. krst; med temi je bilo 12 dvojčičev. Več od teh jih je še tisti dan umrlo in šlo v nebesa. Dvojčki se ponavadi slabotni rode. Je pa navada, da mati obdrži samo močnejšega; drugega pa prepusti stari materi ali kaki drugi sorodnici, tako da otrok potem umrje ali za jetiko ali splošno slabostjo. Vsak dan dajemo mleka za dojenčke v zadostni meri. Skrbno čujemo nad njimi. Do 100 ljudi pride na dan v našo lekarno. To je sicer veliko breme za nas, ampak mnogo dobrega se lahko pri tem stori. Zato pa priporočamo vse naše dobrodelne naprave blagim dobrotnikom v podporo.

Kratka misijonska poročila.

P. Damaz Rupper, Marija Nanyamba. Ko Vam poročam o naši novi postojanki v Vzhodni Afriki, se moram najprej zahvaliti naši patroni božji Materi, ki nam tako lepo pomaga. Res da ne manjka težav; zlasti odrasle je težko pridobiti, kajti islam je tu zelo zakoreninjen. Zanašam se samo na enega človeka, nekdanjega poglavarja, ki ima tu zelo velik vpliv. Upam, da se bo sam s svojo družino odpovedal islamu in še druge pridobil za sv. vero. Sploh pa, kar bomo dosegli, bomo dosegli pri mladini. Uključili smo jo v našo šolo. Je še mnogo islamskih staršev, ki svojih otrok ne puste v

naše šole. Zlasti 10 precej oddaljenih šol mora skušati nevoljo mohamedancev. Zato smo pa drugod tem bolj napredovali, kjer doslej še nismo mogli. Ob vsej obali se kaže večja prijaznost in naklonjenost nasproti nam.

P. Viktor Šulte, Kaplandija. Lepo se zahvaljujem za poslane zavoje z obleko. S tem ste mi zelo pripomogli do večjega ugleda in napredka pri mojem misijonarjenju. Kako je misijonar vesel, ako more otrokom kaj pomagati in jih privabiti v šolo, kjer se potem naučijo naukov sv. vere in postanejo prvi kristjani sredi svoje poganske okolice. Zanašam se na mladino, ki

se hrabro bori za svojo katoliško vero, ko je enkrat krščena, in zna apostolsko delovati zlasti v domači hiši.

P. Herman Bücking, Ukuambi, Ovambolandija. Prejel sem sedem zavojev, katere sem željno pričakoval. Bog plačaj in lepa hvala za raznovrstno blago. Vsi smo bili veseli, zlasti pa sestre, ki bodo sedaj imele dosti blaga za pouk v šivanju. Svojo hvaležnost bomo v dejanju pokazali s tem, da bomo molili za vso Klaverjevo družbo. Na god sv. Male Terezije smo se pri sv. maši spominjali vseh svojih dobrotnikov. Ona je patrona našega misijona; zato so se naši kristjani mnogoštevilno zbrali k službi božji in so skoro vsi pristopili k sv. obhajilu. Da ste jih videli, kako so vsi navdušeni peli in molili k sv. Tereziji. Dozdaj je bilo pri nas 776 sv. krstov. Naša verska srenja se vidno množi. Dne 30. avgusta je škof Gothard birmoval 98 novih kristjanov. Tudi Vas prosimo, da molite, da se bo kraljestvo božje vedno bolj širilo v Ovambolandiji.

Sestra Ivana, Poffader. Naš novi misijon že cvete in se širi. Pet let sem tukaj, pa so bile zidane že

tri nove šole, ki pa so danes že vse prenapolnjene tako, da bo treba zidati še eno. Samo k meni hodi 77 otrok. V vseh šolah je pa skupno 174 otrok. Računamo v bodoče na 200. Samo otrok z notranjo šolo je 89, pa vendar nimamo nič pripomočkov za preživljanje razen malega vrta. Drugoverci se čudijo, kako da moremo shajati. Pa res nimamo drugega ko trdno vero in zaupanje v božjo Previdnost, ki je dozda kar čudovito poskrbela za naše gojence. Preden je dospela Vaša pošiljatev, smo se že spraševali, kako bo. Pričeli smo devetdnevnic k sv. Jožefu; zadnji dan devetdnevnic je pa Vaša pošiljatev dospela. Sami si lahko mislite, kako smo bili veseli.

Sestra Antonija, Mozambik. Vselilo Vas bo moje sporočilo, da smo mogli letos prvič obhajati procesijo sv. Rešnjega Telesa, ker smo pač imeli lepo monštranco: Vaše darilo. Bila je res lepa procesija; drugo leto, ako Bog da, bo pa še lepša. Jaz sem Jezusu v sv. hostiji priporočila vse potrebe naših dobrotnikov. Tudi v prihodnje jih bom.

Marija Terezija pri zamorskem kralju Griffith-u v Basutolandiji.

Iz pisma P. Valata, oblata Brezmadežne.

Pretekli mesec je zbolel Julij Cenez, štiriletni vnuk kralja Griffitha, in to prav resno. Prepeljali so ga v avtu v vladno bolnišnico, ki je 75 km od prestolnice oddaljena. Zdravnik je kralju telefonično sporočil, da ima fantek obojestransko vnetje pljuč, in ker je deček slabotne narave, je malo upanja, da bi ozdravel. Kralj je meni zadevo sporočil.

Drugi dan je bila nedelja in zelo je deževalo, tako da je kralj sam tudi nekoliko obolel in ni mogel na obisk v bolnišnico. Kralju sem svetoval, naj se obrne na pokojno božjo služabnico Marijo Terezijo Ledóchowso. Dal sem

dečku njeno podobico pod zglavje. Jaz sem začel opravljati devetdnevnicu in sem zlasti pri sv. maši molil, da bi deček ozdravel. Ko je bila devetdnevnicu končana, smo zvedeli, da je bolnik že izven nevarnosti in da bo v nekaj dneh lahko odšel domov. To se je tudi zgodilo. Hvaležen za res izredno pomoč, sem kralju svetoval, da naj skozi devet dni plača sv. maše, ki se bodo opravile Bogu v zahvalo za uslišano prošnjo.

Proti koncu meseca se je zdravje kralja Griffitha zelo poslabšalo. Bali smo se, da se mu bo bolezensko stanje, kot je bilo jeseni, povrnilo. Zopet sem mu priporočil, naj se z zaupanjem obrne na pokojno božjo služabnico. Eno podobico božje služabnice sem dejal pod njegovo zglavje, drugo pa na njegov klečalnik. Obenem smo začeli opravljati zanj devetdnevnicu. Bolezen sicer ni ponehala, a poslabšalo se stanje ni. Konec devetdnevnicu pa se je izdatno zboljšalo. Zdravniki so ga spravili v bolnišnico, da bi se tam popolnoma pozdravil. Čez mesec dni se je vrnil na svoj dom zdrav in je še sedaj zdrav.

Res, Marija Terezija izprosi zdravja vsem bolnikom, ki se ji priporoče. Kralj Griffith ima sedaj njeno podobico na svojem hišnem oltarčku kot pobožen spomin na njeno pomoč.

Pri vseh sv. mašah ob devetdnevnicu smo molili tudi za Klaverjevo družbo, ki ima za ustanoviteljico tako veliko priprošnjico. Jaz porabim vsako priliko, da seznanjam ljudi z božjo služabnico, ki v nebesih moli za nas in nas tako očitno varuje.

»Kakor se ogenj hrani z gorivom, tako razvname človeška revščina plamen moje usmiljene ljubezni. In čim večja je revščina, tem svetlejši je plamen, prav tako, kakor tudi ogenj tembolj vzplamti, čim več goriva denemo nanj. O Benigna, ko bi vendar ljudje spoznali, kako moje srce veseli, ako verujejo v to ljubezen. Premalo v to verujejo, premalo, veliko premalo!«

Besede Jezusove sestri Benigni Konsolati.

Prisrčno za zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje moje hčerke. Še nadalje se ji priporočam in prosim javne objave v »Odmevu«.

Hvaležna mati.

Na priprošnja služabnice božje Marije Terezije je moja sestra erečno prestala nevarno operacijo. Prisrčno se ji zahvalimo in prosimo mamico zamorčkov, da izprosi naši dobri sestri popolno ozdravljenje. Prosim javne objave.

R. V. Lokanje.

Tudi jaz prosim za mal prostorček v »Odmevu«, da izrazim služabnici božji Mariji Tereziji svojo iskreno zahvalo za dobljeno zdravje oči.

Anton K.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje in se ji še priporočam v več zadevah.

F. P. Struge.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Priporočam se ji za popolno ozdravljenje. V zahvalo pošiljam obljubljeni dar.

H. L. P. L.

Tisočera zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno pomoč v dvakratni boleznii in zadobljeno zdravje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku ter se ji še nadalje priporočam.

A. V. Vojnik.

Zatekli smo se k služabnici božji Mariji Tereziji in po opravljeni devetdnevni zadobili pomoč. V zahvalo pošljem botrinski dar zamorčku na ime »Matija«.

M. M. Črnomelj.

Dolžnost me veže, da se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, ker mi je izprosila ljubo zdravje. Imela sem hude bolečine v nogi. Ker zdravniška pomoč ni več pomagala, sem se z zaupanjem obrnila do blagopokojne grofice, o kateri berem v »Odmevu« toliko uslišanj. Res je tudi meni pomagala. Sedaj lahko hodim in ne čutim več nobenih bolečin. Še enkrat se ji práv prisrčno zahvalim.

M. N. Sp. Duplek.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in se ji še, nadalje priporočam.

N. N. Sl. Konjice.

Iskrena zahvala Mariji Tereziji Ledóchowski za pomoč in srečen izid v sodnijski zadevi.

N. N. Vevče.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje v težki bolezni in se ji še nadalje priporočam. Pošiljam obljubljeni dar za misijone. F. K. Poklek.

V neki važni gospodarski zadevi sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji in obljubil dar za misijone. Res se je vsa stvar prav srečno iztekla. Iskreno se zahvalim za uslišano prošnjo in pošiljam obljubljeni dar. Priporočam se ji še naprej. K. J. Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji se prisrčno zahvalim za uslišane prošnje in se ji še nadalje priporočam v žalostnih družinskih zadevah. N. N. Trnovo.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje sina in za večkratna druga uslišanja ter prosim javne objave v »Odmevu«. A. K. Sv. Miklavž.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno milost in se ji še nadalje priporočam v več važnih zadevah, posebno za pomoč bratu pri izpitu. I. R. Ljubljana.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. N. N. Videm Dobropolje.

Zatekla sem se s ponižno prošnjo k služabnici božji Mariji Tereziji. Imela sem nevarno bolezen in tudi moja hčerka. Na priprošnjo Marije Terezije sva obe popolnoma ozdraveli. Tisočera zahvala! Še se ji priporočam v neki posebni zadevi. A. S., K.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišanje v hudi bolezni. Še se ji priporočam v več važnih zadevah. M. V., Grapada pri Trstu.

Že večkrat sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije za pomoč pri živini in mi je vedno pomagala. Prisrčno se ji zahvalim in pošljem obljubljeni misijonski dar. A. Janko.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v neki zelo važni zadevi in hudi nesreči. Zahvala je bila obljubljena. Š. J. Čakovec.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno milost na njeno priprošnjo. M. Bregant.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam v važni zadevi. N. N.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: L. P., Prevalje, za izboljšanje gospodarskih razmer, za dobro študiranje in stanovitnost dijaka za duhovski stan, za zdravje. — M. C., Škale, v neki zelo težki in važni zadevi. — F. Z., Planina pri Rakeku, za zdravje. — I. Moser, K. Šaškovič, Julijana Malner: v raznih zadevah. — M. Ž., Maribor, za ljubo zdravje. — B. D., Ljubljana, za pomoč pri učenju in ljubo zdravje hčerki. — E. K. Tolmin, v neki zelo važni zadevi in za ljubo zdravje. — A. V., za ljubo zdravje brez operacije in za pomoč, da bi mogel opravljati stanovske dolžnosti.

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:
dne 15. oktobra, sv. Terezija;
dne 28. oktobra, sv. Simon in Juda, apostola.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le s natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Novo!

Novo!

Najlepša priložnost pomagati ubogim misijonom se Vam nudi s tem, da širite in naročate:

Klaverjev misijonski koledar 1938.

Prinaša izredno lepe članke, povesti in slike: »K petdesetletnici svetniške proslave sv. Petra Klaverja«. — »Čebelni roj v tabernaklju«. — »Z leopardom se je boril« itd.

1 koledar stane 5 din.

Kdor naroči 10 izvodov, dobi enega v dar.

Misijonski koledarček za mladino 1938.

Preskrbite vendar naši mladini to lepo, poučno in zanimivo berilo! Mladinski koledarček bere z veseljem mlado in staro. Zlasti ginljiva je letos povestica s slikami »Dolfek«. — Povest »Slon in povodnji konj vlečeta za vrv« izvabi dokaj smeha.

1 koledarček stane 3 din.

Kdor naroči 10 izvodov, dobi enega v dar.

Naslov glejte na 2. strani ovitka.

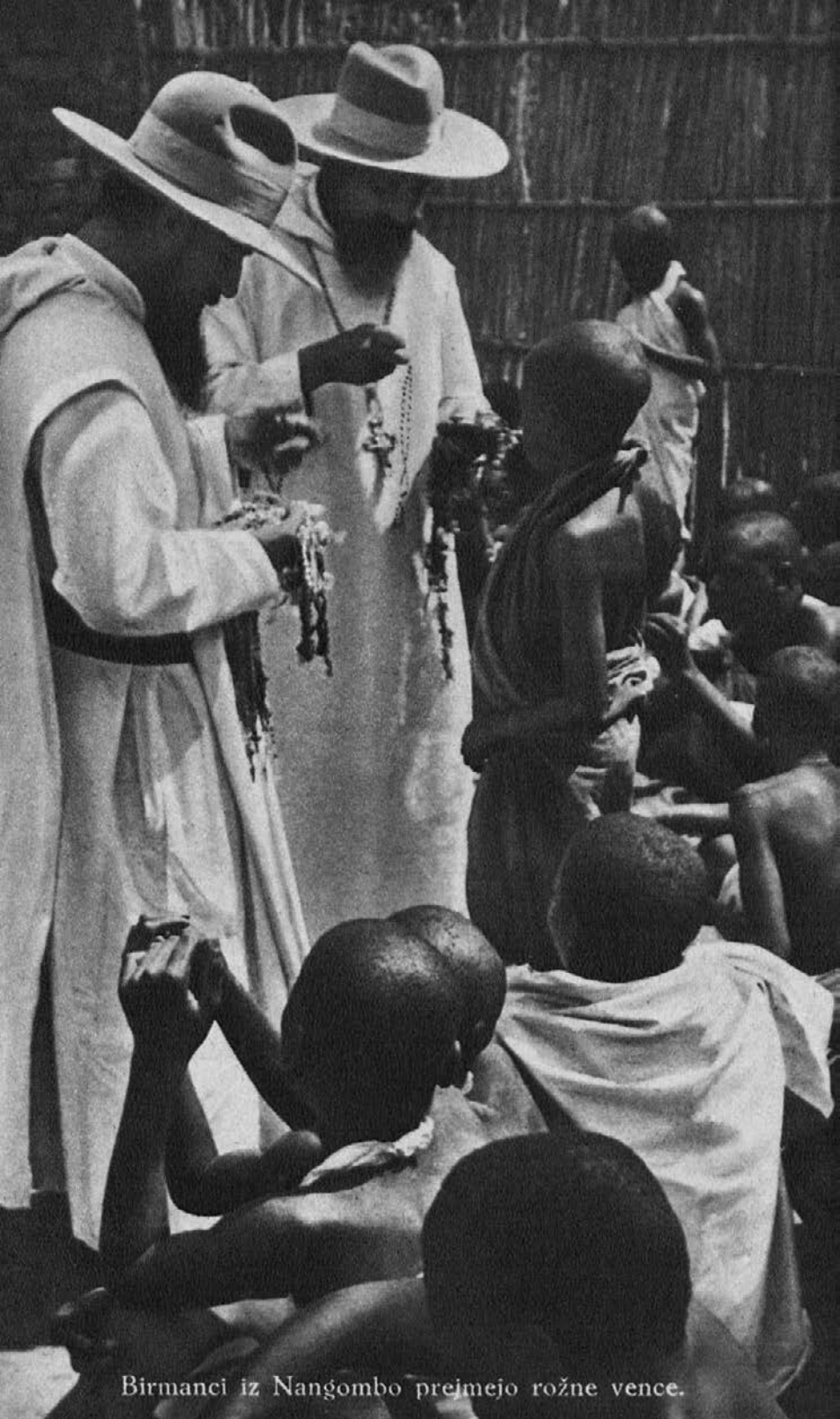
Zahvale.

Presv. Srcu Jezusovemu, Mariji Pomagaj, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Izidoru, sv. Judi Tadeju, blaženim mučencem Ugandskim, škofu Slomšku, sv. Mali Tereziji, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski: S. P., Žetak, za zboljšanje zdravja; S. M. za uslišano prošnjo; I. R., Ljubljana, za srečno prestano operacijo; F. P., Sv. Vid, za dobljeno zdravje; D. F., Ljubno, za prejeto milost; J. N., Preserje, za pre-jeto pomoč; F. Š., Št. Vid, za uslišano prošnjo; N. P., Trbovlje, N. B., Zapoge, za uslišano prošnjo; R., Sv. Rupert, za večkratno uslišanje; V. J., za dobljeno pomoč; N. P., Trbovlje, za trikrat uslišano prošnjo; A. V. za dobljeno uslišanje; M. H., Ljubljana, za zboljšanje zdravja; M. M., Dol. Logatec, za pomoč v hudi bolezni; A. S. za uslišane prošnje; M. J., Kapela, za uslišano prošnjo.

Spomin na umrle.

† Klotilda Jamšek, Ljubljana. — Frančiška Mali, Volosca. — Neža Koprivnik, Selnica ob Dravi. — Antonija Zemljan, Trbovlje. — Marija Beranič, Cirkovce. — Marija Senk, Jezersko. — Rozalija Povšnar, Jezersko. — Jožefa Slivšek, Rajhenburg. — Ana Cadež, Ljubljana. — Marija Jarc, Kranj. — Frančiška Kunc, Dol. Logatec. — Jožefa Korošec, Sv. Lenart v Slov. goricah. — Jurij Zavrašek, Hrastnik. — Frančiška Kunc. — Anton Žaru, Cerklje ob Krki. — Frančiška Požun, Sevnica.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Birmanci iz Nangombo prejmejo rožne vence.